

Geen EK 2020 in Brussel, nochtans uitverkoren om als decor voor de openingswedstrijd te fungeren. Terwijl de politici die voor dit debacle zorgden elkaar onder vuur nemen, likt ook het Belgische voetbal zijn wonden. En die zijn niet meteen te helen. David van den Broeck en Ludo Vandewalle

Imagoverlies voor ons land

Michel Platini, oud-voorzitter van de Europese voetbalbond UEFA en intussen afgezet wegens corruptie, was de pleitbezorger van Brussel als decor voor de openingswedstrijd van het EK 2020. De Fransman drukte zelfs zo erg zijn wil door dat hij steden als zijn eigen Parijs, Istanbul, Londen, Amsterdam en Stockholm wandelen stuurde, omdat hij de start van dat speciale EK in dertien verschillende Europese steden per se in de hoofdstad van Europa wilde onderbrengen. Platini, en met hem de UEFA, verkondigde op alle podia hoe fantastisch het zou zijn om Brussel die openingsmatch te zien organiseren. De UEFA viert in 2020 zijn zestigste verjaardag. Wat zal het buitenland in een deuk liggen dat ons land niet eens in staat is om een stadion te bouwen.

“Voor Brussel, ons land en ook de voetbalbond is dit een enorm imagoverlies”, aldus Gerard Linard, voorzitter van de voetbalbond. “We hadden gehoopt dat na twee keer uitstel te hebben gekregen er ook nog acht weken bij hadden gekund (eind januari wordt beslist over de bouwvergunning, nvdr.). Neen, wij hebben geen plan B.”

De voetbalbond noemt zichzelf onschuldig en wil ook geen schuldige aanwijzen.

“Ik wil hier geen schuldvraag beantwoorden”, aldus CEO Koen De Brabander. “We hebben inderdaad geen plan B. Dit is een verhaal van overheden en bouwheren. Wij als voetbalbond waren alleen de contactpersonen van de UEFA voor het EK 2020. Geen enkele voetbalbond is eigenaar van een stadion, in geen enkel land.”

Dat laatste klopt echter niet. Zo is Wembley eigendom van de Engelse voetbalbond. Het Aviva Stadium in Dublin werd mee gefinancierd door de Ierse bond.

Verzuurde relatie met UEFA

Michel Platini is dan wel weg, maar een geweigerd geschenk als dit is voor de UEFA wel een klap in het gezicht. Na het Heizeldrama in 1985 en het arrest-Bosman in 1995 was België in het verleden ook al enige tijd het lelijke eendje in de ogen van de Europese voetbalbond. De vlekkeloze organisatie van Euro 2000, samen met Nederland maar in België in geen enkel nieuw stadion, normaliseerde de relatie weer. Door deze afwijzing gaat het weer de slechte kant op. Geen enkel groot evenement op Europees voetbalvlak zal de komende jaren in ons land plaatsvinden. Champions League- en Europa League-finales zijn sowieso uit den boze wegens een gebrek aan behoorlijk stadion. Maar ook andere prestigieuze projecten, zoals EK's voor de jeugd of de dames, congressen en lotingen, zullen aan ons land voorbijgaan.

“Het wordt sowieso moeilijk om zo'n EK of WK alleen te organiseren”, zegt De Brabander. “Daarom was dit zo'n mooie gelegenheid om er nog eens bij te zijn. Maar dat we de komende twintig jaar geen cadeaus van de UEFA hoeven te verwachten, lijkt me duidelijk.”

Geen thuisvoordeel op het EK

Een reden puur van sportieve aard. Ondertussen is een Europees landenkampioenschap voetbal uitgebreid naar 24 (van de 55) Europese landen, de kans dat de Rode Duivels op dat EK 2020 aanwezig zullen zijn, is dus groot. Zeker met jongens als Eden Hazard, Kevin De Bruyne en Thibaut Courtois die dan nog altijd op de top van hun kunnen zijn. De wedstrijden van het EK 2020 worden - primeur - in twaalf (aanvankelijk dertien) verschillende Europese steden gespeeld. Dat betekent dat twaalf landen één of meerdere wedstrijden van het thuisvoordeel kunnen genieten. Nu België geen stadion heeft, mag het zo'n thuiswedstrijd vergeten en speelt het, in tegenstelling tot twaalf andere landen, alleen uitwedstrijden. Een onmiskenbaar nadeel.

“We hadden onze Duivels zo graag twee thuiswedstrijden - want dat was ons beloofd - willen aanbieden”, aldus Linard.

Geen thuishaven meer voor de Duivels

Spelen in clubstadions heeft, behalve het financiële aspect, nog nadelen: zo viel tijdens België-Japan in Brugge op dat Steven Defour wegens zijn Standard- en Anderlecht-verleden door de eigen Belgische fans werd uitgefloten. Hetzelfde overkwam Franky Van der Elst toen hij als Club Brugge-speler in 1994 in het Anderlecht-stadion werd weggehoond. Van der Elst zette prompt een punt achter zijn interlandcarrière, een beslissing waar hij drie jaar later wel op terugkwam.

Ook leden van het bestuur van de voetbalbond werden na Japan door sommige mensen in de tribune onheus bejegend en met bier besprenkeld.

“We waren onaangenaam verrast over het incident, de wedstrijden van de Rode Duivels staan los van de clubs”, zei De Brabander daar al eerder over. “Dit mag niet meer gebeuren.” De voetbalbond nam al contact op met de supportersfederatie 1895, maar het zijn uiteraard niet alleen leden van de supportersfederatie die in het stadion aanwezig zijn.

Veel gemiste inkomsten

Bondsvoorzitter Linard kon niet inschatten wat het mislopen van die vier EK-wedstrijden betekent voor de financiën van de voetbalbond. Op maatschappelijk vlak zou dit economisch een groot verlies betekenen. Dat beweert de Brusselse schepen van Sport

Alain Courtois: "Brussel loopt hiermee 100 à 120 miljoen euro aan inkomsten mis, onder meer op het vlak van hotelovernachtingen, toerisme, transport, fanzones, enzovoort."

Die berekening wordt wel tegengesproken door sporteconoom Wim Lagae. "De economische impact van zo'n toernooi wordt enorm overschat", aldus Lagae. "Er zijn veel onzekere factoren die moeilijk in geld uit te drukken zijn. Neem de kosten voor de veiligheid en allerlei andere kopzorgen. Worden die in de uiteindelijke afrekening mee berekend of niet? Het is veel belangrijker dat er een degelijke infrastructuur komt dan dat er vier wedstrijden van zo'n toernooi in ons land worden afgewerkt."

Het hangt af van welke partij - pro of contra - je hoort of een voetbaltoernooi al dan niet winstgevend is voor een stad of een land.

Copyright © 2017 Corelio. Alle rechten voorbehouden